

вхтрѣ въ тебе ще те съвѣтва едно, други ще те съвѣтва друго, трети ще те съвѣтва съвсѣмъ различно нѣщо. Единъ слѣдъ другъ ще се изреждатъ да те съвѣтватъ, какъ да постигнешъ. Тази борба ще се продължава нѣколко дни, нѣкога и повече, докато най-послѣ рѣшишъ да постигнешъ по единъ или другъ начинъ. Най-послѣ Господъ ти казва: „Избери най-доброто отъ това, което твоитѣ братя те съвѣтваха!“ Ти изберешъ най-доброто и така постигнешъ. Вчера, единъ ученикъ, който отива въ педагогическата гимназия, ми разпирваше за единъ урокъ на малкитѣ дѣца въ отдѣленията. Учителката казва на двѣ момченца отъ своитѣ ученици: „Божко, излѣзъ да напишешъ едно знаме!“ Излиза Божко, написва знамето и си отива на мѣстото. Казва на втория ученикъ: „Богданчо, я напиши и ти едно знаме!“ Излиза и той, написва знамето, отива си на мѣстото. Учителката пита другитѣ дѣца: „Хубави ли сж тия знаменца? Една отъ ученичкитѣ ѝ дига ржка. „Какво ще кажешъ ти, Лалке?“ — И двѣтѣ знамена не сж хубави „Излѣзъ тогава да напишешъ ти едно знаме! Излиза Лалка, написва и тя едно знаме. Пита я учителката ѝ. Я вижъ сега, твоето знаме хубаво ли е? Отдалечава се Лалка малко отъ дъската, разглежда своето знаменце и веднага, засрамена, си навежда надолу очитѣ. Защо? — И нейното знаме не е хубаво, даже е по-лошо отъ това на нейнитѣ двѣ другарчета. Така и ние, нѣкой пжтъ разглеждаме идеитѣ на другитѣ хора и казваме: тия идеи не струватъ нищо. Прави сте, но като излѣземъ и напишемъ, или изкажемъ нашитѣ идеи, виждаме, че и тѣ не сж отъ най-хубавитѣ. Погледаме